

KAMRAT-NYTT

från Centralstyrelsen

Stipendieutdelning till Albin

IFK Visby aktiverar Gotland

IFK Mora Alpin 2018 års IFK-förening

Huru IFK föddes, en historisk återblick

Ungdomsstipendiaten Omars rapport

NR. 2 / 2019

ÅRGÅNG 11

Nu står vi på tröskeln till sommaren...

...denna ljuva och ljusa tid, då benen blir fulla av spring. Jag vill önska alla IFK-are över hela landet en sommar fylld av roliga och sköna dagar. För oss idrottare betyder ju oftast "sköna dagar", att vi gjort bra ifrån oss på ett träningspass och vilan därefter. Då är vi nöjda, eller hur? Träningsvärk är det man vill ha, mjölksyran i musklerna är det man vill känna och den mentala ansträngningen, självdisciplinen att tvinga sig vidare, fastän det egentligen inte borde vara möjligt, ja, det är den som gör vår utveckling möjlig. Alla aktiva, tränande och tävlande IFK-are vet precis vad jag talar om. Härliga saker!

Sedan har vi en stor klunga av IFK-are som nödvändigtvis inte själva har sportat. Det är ledare, föräldrar, administratörer, funktionärer, styrelsefolk... och alla era ansträngningar, som kanske inte direkt mynnar ut i träningsvärk, de är sannerligen så viktiga för att föreningsverksamhet ska kunna bedrivas. TACK, till er alla, alla, alla, som bygger vår stora IFK-familj, idag och långt in i framtiden.

Hur IFK:s allra första byggsten såg ut, ska jag i detta nummer berätta. Det är en lång och intressant historia, som nu har fötterna i tre sekel.

På tal om ledare och eldsjälar, har vi ju helt nyligen fått budet om Lennart Johanssons bortgång. . Det är absolut på sin plats att omnämna honom här. En av svensk idrotts största och mest betydelsefulla ledare, en legendar, som vi för alltid ska minnas. Hur hela hans livslånga karriär inom fotbollen på världsnivå gestaltade sig, har det redan skrivits mycket om, men jag ser en klar liknelse mellan honom och IFK:s grundare.

Lennart föddes i en arbetarfamilj i Bromma. Yngst var han, i en syskonskara av fem barn och i kvarteret där det bodde massor av ungar, gjorde man inget annat än spelade fotboll, som han själv uttryckte det. "Vi byggde mål av skolböcker som vi staplade i högar." En gång hade Lennart alldeles nya gymnastikskor på sig när han sprang på ängen utanför och spelade boll. Pappan, som inte var särskilt idrottsintresserad, uttryckte att det inte var klokt på något sätt att förstöra sina nya skor på det viset. Sparka på en boll i gräset!

Vid åtta års ålder tog storebröderna med honom på Råsundas invigning och sedan cyklades det dit så fort AIK spelade en hemmamatch. Självt var han kanske inte en lysande fotbollstalang, men talangen han definitivt hade var ledarskapets. Vid 12 år tog han ledarrollen och startade IK Hjelm, med pengar som han och kompisarna själva tjänat ihop. Seriösa sammanträden ordnade han hemma vid köksbordet, och det är den parallellen jag ser till våra IFK-grundare. Allting börjar med ett stort intresse och en stark vilja och med enkla medel skapas något som med tiden ska bli riktiga storverk. IFK:s starka grundvärderingar var, och är, demokrati, jämlikhet och kamratskap, och precis detta var även Lennart Johanssons övertygelse och ledord. Lennart Johansson gjorde sannerligen storverk under sitt långa och beundransvärda engagemang för fotbollen och för idrotten.

NU, alla IFK:are!

Ut och hoppa i friska luften och se till att vara riktigt goda Kamrater! Det är att göra små storverk varje dag!

Med önskan om en riktigt glad och aktiv sommar och mycket skön träningsvärk!

Maria Himmelstrand, redaktör.

Ungdomsstipendiater 2018

2018 års Ungdomsstipendiater som tillkännagavs i förra numret av Kamrat-Nytt Robin Isaksson från IFK Lidingö Friidrott och Albin Gezelius från IFK Mora Orienteringsklubb har vardera fått 15 000 kr att spendera på något klokt och viktigt för deras idrottsliga utveckling. Robin presenterades i förra numret av Kamrat-Nytt och här kommer nu Centralstyrelsens motivering och presentation av vår andre stipendiat...

Albin Gezelius från IFK Mora Orienteringsklubb

IFK Centralstyrelse beslutade vid sitt styrelsemöte tisdagen den 20 november 2018 att tilldela Albin Gezelius, IFK Mora OK, ett stipendium på 15 000 kronor för flertalet prestationer inom både orientering, friidrott och längdskidåkning under 2018. Han tog en tredjeplats vid USM i Orientering, en tredjeplats på 2000 m under USM i friidrott, andraplats i klass p15 på Lidingöloppet. Förutom hans insatser inom IFK-familjen är han aktiv på andra håll, t ex har han haft landslagsuppdrag inom skidskytte och är en lovande multitalang. Stipendiet ska användas till orienteringsklubbens utlandsläger under vårvintern.

Ett 3 x 3-faldigt HURRA för våra stipendiater!

Stipendiet delades ut den 21 februari 2019 i samband med Vasaloppsveckans start i Mora. Albin och CS:s sekreterare Anna Lundén.

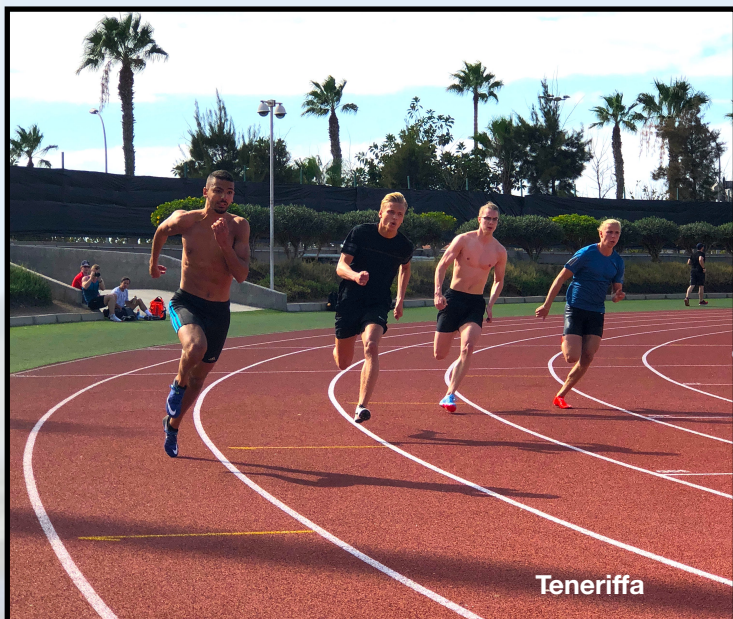
Hurra hurra hurra!

Hurra hurra hurra!

Hurra hurra hurra!

2017 års ungdomsstipendiater var ju som ni minns Omar Chabaan från Helsingborg, duktig friidrottare på kortdistans, och Moa Ögren från IFK Umeå, framgångsrik inom tyngdlyftning. Båda fick sina prispengar förra året och i detta nummer har vi glädjen att delge er alla hur Omar använde sitt stipendium.

OMARS RAPPORT

Året 2018 inleddes med ett träningsläger till Teneriffa inför kommande inomhussäsong. En träningsvecka i varmare klimat var av största behov under kalla januari hemma i Sverige. Efter en fantastisk utomhussäsong föregående år med många fina tider, medaljer och landslagsuppdrag var motivationen väldigt hög. Efter en vecka av kvalitativ träning var det dags att åka hem och inleda inomhussäsongen. Sammanfattningsvis var denna korta säsong väldigt framgångsrik med flera avklarade mål. Jag deltog bland annat i Senior SM inomhus för första gången och lyckades ta Junior SM silver med personligt rekord och klubbrekord på 6.95.

Förberedande inför utomhussäsongen drog igång och inleddes med ytterligare ett träningsläger i Italien under maj månad. Ännu ett framgångsrikt läger i en välbyggd träningsarena med bra väder. Följande utomhussäsong blev tyvärr inte lika framgångsrik, med problem med småskador och mindre lyckade tävlingar. Trots allt avslutades säsongen med Nordiska Juniormästerskap i Köpenhamn, samt en tredjeplats på 200m under Junior SM. Följande höst bestod återigen av hård träning och uppladdning inför kommande år, med tuffa lopp och tung styrka.

Det stipendium jag tog emot av IFK Styrelsen har underlättat mitt år väldigt mycket. Det har bland annat möjliggjort för mig att delta i dessa två träningsläger, möjliggjort inköp av väsentlig träning och tävlingsutrustning, samt behandling hos kiropraktor och massageterapeut. Samtliga komponenter har varit väldigt betydande för mitt friidrottsår, men även inför kommande säsonger och uppbyggnader. Jag är därför enormt tacksam att jag fick äran att ta emot detta fina pris under 2018.

TACK Omar, för din välskrivna och fina rapport! Vi i Centralstyrelsen är så glada över att kunna bidra något, till träning och utveckling, för en duktig idrottande ung person som Du.
All lycka i fortsättningen önskar vi Dig!

2018 års IFK-förening

Den 24 maj 2019 närvarade vi vid IFK Mora Alpina säsongsavslutning.

Ordförande Mats Björkman fick mottaga det fina priset på 10 000 kr, en IFK-fana och ett diplom. IFK Mora Alpina är den klubb i Sverige som bidragit och bidrar mest till utveckling av skicross avseende både FIS och barn/ungdom. Klubben är den enda i landet som under flera år haft en egen skicrossbana, detta i en relativt liten anläggning, och där banan varje år byggs av eldsjälarna i klubben som gör det ideellt och på sin fritid.

IFK Mora är den klubb i landet som arrangerat flest FIS-tävlingar de senaste åren, både Europacup och Svenska Cupen, både i hemmabacken och i en anläggning några timmar bort (Hamra).

Klubben har också en väl fungerande barn- och ungdomsverksamhet med regelbundna skicrosssträningar i hemmabacken och arrangemang av barn- och ungdomstävlingar som till exempel Hamra som samlar de största startfälten varje år.

IFK Mora är den klubb som i dagsläget har flest antal åkare i landslagsverksamhet och på internationellt hög nivå.

Eldsjälar i klubben är de som möjliggjort allt detta, genom ett stort engagemang och ett brinnande intresse för sporten.

”

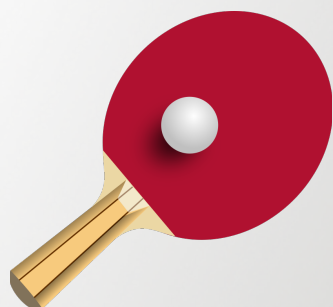
– Vi vill rikta ett stort tack från IFK Mora Alpina för denna utmärkelse och prissumma. Det uppskattas verkligen och är samtidigt ett kvitto och erkännande på dom alla goda insatser som klubbens medlemmar gör för föreningen”, säger ordförande Mats Björkman.

Vilken IFK-förening blir 2019 års pristagare?

Ja, varför inte börja fila redan nu på en ansökan?

Ta chansen och beskriv era fina verksamheter och hur ni arbetar. Läs kriterierna på vår hemsida.

Den ska inlämnas till Centralstyrelsen senast 31 januari 2020.

KAMRAT-NYTTS KUNSKAPSSKOLA

Bordtennis -eller Ping-pong-ping-pong...

Det finns flera versioner av hur bordtennisen uppkom, men här är en av dem:

Bordtennis, eller pingis, var i slutet av 1800-talet ett sällskapsspel i högre samhällsklasser i England och presenterades som en mindre ansträngande form av "vanlig" tennis. Det sägs också att det allom bekanta dåliga vädret i England, bidrog till att flytta inomhus. När det regnade som värst gick det ju inte att spela tennis utomhus. Man flyttade in och staplade upp böcker som ett nät på ett matbord och skickade över omgjorda champagnekorkar med hjälp av locket till cigarrlådor. Ljudet av träffarna lät ungefär ping-pong och så hade den nya sporten plötsligt fått ett smeknamn.

Spelet ändrade karaktär kring sekelskiftet då engelsmannen James Gibb uppfann celluloidbollen och racketen utrustades med nabbgummi. Ett internationellt förbund bildades på 1920-talet och sporten spreds snabbt. I Sverige spelades SM för första gången 1925. Första världsmästerskapet gick i London 1927, där östeuropeiska länder - Ungern, Tjeckoslovakien och Rumänien - hade stor framgång. Sporten spreds i rask takt.

Stormakten är naturligtvis Kina som har flest utövare och toppspelare. Jämfört med ungdomsspelarna i Europa tränar unga kineser mer och hårdare och får sina genombrott tidigare.

Här är våra bordtennisföreningar:

IFK Falköping, IFK Hällnäs, IFK Klagshamn, IFK Lidingö, IFK Lidköping, IFK Lund, IFK Söderhamn, IFK Täby, IFK Tärendö, IFK Visby, IFK Ås och IFK Österåker

”KLUBBPRESANTATIONEN”

nr.2 2019

IFK VISBY
krets nr. 172, grundad 1947

-en av Gotlands största barn- och ungdomsföreningar!

Huvudverksamheten är fotboll där det största medlemsantalet finns, men klubben bedriver även bordtennis där man lyckats få fram flera talangfulla juniorer. I dagsläget har klubben c:a 700 medlemmar. 16 fotbollslag och c:a 50 bordtennisspelare.

Ursprungligen var föreningen en nykterhetsförening tillhörande IOGT, som efter några år bröt sig loss och bildade Visbykamraterna. Den nya föreningen bildades på Länna-området i södra Visby år 1904 och var ursprungligen en förening för sim-intresserade ynglingar, men blev efter hand mer inriktad på fotboll och friidrott. Föreningen upplöstes 1922. IFK Visby bildades i sin nuvarande form 1947 då man anslöt sig till den rikstäckande organisationen IFK.

IFK Visby arbetar för en bred och attraktiv idrottsverksamhet för alla åldrar och alla nivåer. Klubben erbjuder gemenskap mellan medlemmarna och verksamheterna som alla känner stolthet och glädje över att få vara en del av. Allas välbefinnande är viktigt och man är stolt över varandras utveckling.

”Vi gör varandra bättre!” är ett bra valspråk inom klubben, och så här förklarar man detta:

- Vi stärker varandras självbild genom att alltid berömma och bekräfta det som fungerar.
- Vi ser möjligheterna före problemen och fokuserar på glädje, gemenskap och trygghet.
- Vi tror på och eftersträvar samverkan, att alla får vara med..
- Vi visar respekt för varandras olikheter och behov. Klubben arbetar också mycket aktivt för jämställdheten mellan flickor och pojkar, kvinnor och män. Ja, det var ju det som var det självklara redan när IFK skapades, och trots det moderna samhället, så tycks det behövas ett fortskridande arbete på den fronten. Kör hårt, IFK Visby!!

Så här skriver klubben på sin hemsida:

”Vi delar på ansvaret för utvecklingen genom att på alla nivåer inom idrottsrörelsen ta tillvara såväl kvinnors som mäns olika erfarenheter och värderingar som ledare. Vi fördelar och utformar också uppdragen så att både kvinnor och män kan medverka.”

IFK Visby har alltid prioriterat bredd och satt kamratskap i främsta rummet, policyn är att ”ge alla möjlighet att vara med”. Framförallt på ungdomssidan skall alla ges möjlighet att vara med, oavsett om du är duktig eller inte samtidigt som inriktningen på seniorsidan har varit att vara en av Gotlands bästa fotbollsklubbar

Förutom fotboll drev klubben i många år Idrottsskolan BYSEN. Bysen bildades 1986 som en sektion i IFK Visby och sen som egen förening 1992. Idrottsskolans inriktning var att barn i åldrarna 6-10 år skulle få möjlighet att prova på olika idrotter under lekfulla former, utan krav på prestation. Aktiviteterna varierade allt från redskapsgymnastik, gutnisk idrott, fotboll, basket, badminton och innebandy.

Helt rätt! Så viktigt att få små barn intresserade av rörelse och idrottsaktiviteter tidigt! Heja, heja!

Någon gång under året samlar klubben alla medlemmar för en heldag tillsammans, IFK-dagen. Under dagen arrangeras bla en fotbollstävling med mixade lag från yngre till äldre, för att alla skall ha möjlighet till utbyte mellan lagen.

Bravo IFK Visby, säger vi i Centralstyrelsen. Vi tycker ni gör ett berömvärt arbete och önskar klubben all lycka i framtiden!

Den 1 februari 2020 fyller IFK 125 år!

Vi förbereder firandet med en historisk återblick.

Det fanns en gång för länge sedan en tidning som kallades "KAMRATEN".

Kamraten, med undertiteln "Illustrerad tidning för Sveriges ungdom", utgavs mellan åren 1893 och 1903, med 2 stycken 16-sidiga nummer per månad och till jul "ett extra stort finfint julnummer". Redaktionen bestod av två herrar, tidningsmannen Frithiof Hellberg (även grundare till tidningen "Idun") och författaren Johan Nordling.

18

95

Så här beskrev redaktörerna själva sin tidning:

"Nordens förnämsta och finaste ungdomsblad.

Hvarje gosse och flicka som under det nu snart stundande året, vill ha ett bestående nöje, bör därför bedja sina föräldrar att på närmaste postanstalt med 3 kronor få prenumerera på Kamraten för år 1895.

Kamraten sysselsätter sig med allt, som kan roa och bilda den uppväxande ungdomen, underhåller och förströr på lediga stunder, för omkring i vetenskapens och fantasiens riken, gifver uppslag till angenäma sysselsättningar, lärrika samlingar, idrott, lekar och slöjd."

Ja, verkligen! Tidningen nådde ut och därför blev också genomslaget så stort när två andra herrar, två unga pojkar från Stockholm, kom på en fantastisk idé!

Det var den 16-årige Louis Zettersten från Norra Reals läroverk och den 17-årige Pehr Ehnemark från Östermalms läroverk, som tillsammans tog initiativet att i tidningen Kamraten

införa en annons den 1 februari 1895. Annonsen löd såhär:

"Upprop till alla Kamratens sportälskande gossar och flickor att bilda en idrottsförening. Meningen vore att först och främst bilda en hufvudfilial i Stockholm och därefter krets-föreningar i landsorten. Utflykter och täflingar skulle hållas ett bestämt antal årligen, både om vinter, vår och höst. Därför, sänden in edra adresser med namn och ålder med förslag å den blifvande föreningens namn till "K.B.I." (Kamraternas Blifvande Idrottsförening), Postkontoret, Rödbodtorget, Stockholm, poste restante"

Det tog inte många veckor förrän totalt åtta svar hade inkommit, så redan i mitten av mars hade IFK etablerat sig i Luleå, Härnösand, Uppsala, Västerås, Jönköping och Göteborg. Under resten av året bildades ännu fler föreningar. Man bestämde på det allra första föreningsmötet den 10 mars 1895 att namnet skulle vara Idrottsföreningen Kamraterna, mycket som ett tack till tidningen, som hade gjort detta möjligt.

Man antog den fyruddiga stjärnan som tävlingsmärke redan tidigt, och var stjärnudd symboliserar de goda föresatserna: Ihärdighet- Färdighet-Kraft-Kamratskap. Märkligt nog hade IFK-symbolen med skölden, från allra första början en stjärna med sex uddar, men det ändrades konsekvent till den fyruddiga i slutet av 1898.

Färgerna blått och vitt kan man inte säkert säga varför de valdes, men några år senare hölls i alla fall ett vackert tal på IFK:s vårbal, av IFK:s klubbmästare, som liknade föreningens färger vitt vid oskuld och blått vid trohet. "Så länge trohet, vänskap och kamratanda vore rådande oss emellan, skulle IFK allt framgent gå en stor och glänsande framtid tillmötes".

Ja, han var allt en bra spågubbe, den gode Gösta Åkerhielm. Kamratandan är den mycket speciella upplevelsen och känslan, som varje IFK:are under nu snart 125 år kan vittna om.

Valspråket "*En gång Kamrat - alltid Kamrat!*", gäller nu som då.

Att en snart rikstäckande idrottsorganisation bildades så tidigt som under slutet av 1800-talet är unikt, man vågar definitivt gissa på världsunikt. Ingen organiserad idrott fanns dessförinnan. Idrott betraktades tidigare ofta som en militär eller akademisk aktivitet, men tack vare IFK-rörelsens idé blev idrotten möjlig för vanliga människor, flickor och pojkar. Jämlikt och demokratiskt dessutom, eftersom föreningarna leddes av demokratiskt valda styrelser och mötena protokollfördes.

Riksidrottsförbundet bildades först 1903, och då med mycket hjälp av IFK-are som hade erfarenhet av föreningsarbete på riksnivå. Tänkvärt är att dessa IFK:are då fortfarande var mycket unga personer, på sin höjd 25 år. Det första, helt otroligt imponerande arbetet, att sprida IFK-tanken och kraftfullt och målinriktat organisera upp allting på riksnivå, och dessutom själva delta i de arrangerade tävlingarna, ja, det gjordes av en bunt tonårsgrabbar... och samtidigt, samtidigt, skötte de sina skolstudier! DET är sannerligen imponerande!

När grundaren Louis Zettersten senare i livet talade om sitt IFK, reflekterade han så här:

"I början la vi inte an så mycket på rekord som på allmänt friluftsliv och utflykter av alla de slag. Dessutom hade vi klubbafnarn med dans och det var en följd av detta att vi infört nyheten med flickor och pojkar i samma förening. Vad som särskilt utmärkte föreningen och gjorde den populär, var det goda kamratskapet och den prima organisationen."

Att det inte bara var hårdnackad tävling, det verkar stämma, för i tidningen Kamraten 1896, kan man läsa följande:

"Vinterprogram för Stockholmskretsen:

16 februari utflykt å skidor och sparkstötting till Djursholm. Samling vid Sophiahemmet kl. half 9. Intresserade icke medlemmar inbjudes.

23 februari: Skidlöpningar vid Fiskartorpet, avseende längdåkning 5 km och backåkning med 2 meters stup(!).

Vidare hölls skridskoåkningar å Nybroviken och även i Halmstad, trots att "stark blåst rådde"."

Ta ett djupt andetag... och trefvlig läsning!!

Huru vi ha det i "I.F.K."

Icke sant, det skulle kanske roa många, som ännu ej är med i denna ungdomsfriska förening, att höra litet från oss. Nog har ni då och då sett om våra bragder och stordåd i Kamratens spalter, men endast torra siffror, som mindre intressera många, men idag bjuda vi på litet friskt idrottslif.

Som synes i föregående n:r av Kamraten utlystes en utflykt på skidor och sparkstött till Djursholm. Vid samlingsplatsen, Sophiahemmet, rådde vid 9-tiden lif och glädje, då 20 st. deltagare infunnit sig. Somliga voro utrustade med skidor, andra åter med sparkstött och skam till sägandes några med – tomma händer.

Dessa senare togo det mer bekvämliga fortskaffningsmedlet ångspårvagn, ej värdigt en riktig idrottsman. Men de resonerade antagligen som så: "man ta'r hvad man har!"

Skidlöparne hade redan i god ordning gifvit sig af, ty vi sparkstöttare hade skrytsamt yttrat till dem: "Åk ni förut, vi komma nog mycket förr fram ändå!", en sak som dock ej aflöpt efter beräkning.

Efter att ha hälsat de per spårvagn färdande kamraterna E. och S. med ett "Auf Wiedersehen, vi träffas ju åter vid restauranten!" startade äfven vi, en kvart efter skiddårne. Väglaget var ej det bästa, på somliga ställen bar mark, på andra drifvor af lös djup snö. Men framåt gick det med små missöden här och hvar.

En sådan vinterdag i naturens sköte är verkligen minst sagdt förtjusande. Värde läsare, som nu kanske sitter inomhus och värmer din dyrbara lekamen vid en brasa och underhålle dig med en spännande roman och tycker dig må, känner du dig riktigt glad och förnöjd? Kanske och kanske icke!

Men följ med mig ut en sådan här härlig vinterdag, och du skall nödgas tillstå att denna bjuder mycket, mycket större nöje.

Så voro vi framme vid Stocksunds järnvägsstation och beslöto här invänta ångspårvagnen från Stockholm. Denna lät ej vänta på sig, och se där ha vi våra KAMRATER med! Glada utrop å ömse håll och så åter i väg, ty än hade vi ¼ mil kvar till vårt mål.

Denna var dock snart tillryggalagd, och tänk vår förvåning, då vi möttes af våra skidlöpande vänner med triumferande blickar. "Minsann ha de ej kommit före oss!" Vi sågo nog lite skamflatna ut, som "lofvat rundt och hållit tunt."

Förste skidlöpare N. v. H. använde något öfver en timme på en väglängd af c:a 8 km. "Allmän skaffning" förkunnades och man försåg sig med något att tugga på. Och när man se'n inmundigat varmt kaffe med dopp, åtföljt af litet kallprat om hitfärden, föreslogs att den charmanta kälkbacken skulle pröfvas. Här rådde lif och glädje af en talrik skara kälkåkande damer och herrar. Skidor och stöttingar ställdes åsido, och nu vidtog en roande kälkåkning. Se där fyra glada själar ihop- trängda å en kälke, Pelle, Matte, Nisse och Lusse. Hur går det? Till en början bra, men se'n! Jo in i en drifva med 10 knops fart, och hufvudstupa både framåt och bakåt. Dessa så ytterst eleganta frivolter hälsas med skallande skrattsalvor.

Så fortgick en stund bortåt. Men nu måste man tänka på senare delen, det är uttydt, hemfärden. Så troppade man af, men ej så samlad skara som vid ditfärden, utan i kotterier om 3 å 4 stycken, ty somliga ville i det längsta stanna kvar, andra måste skynda hem litet förr.

Så är man då ändtligt hemma, och rekommenderar jag en så använd förmiddag som det osvikligaste aptitmedel. Jag frågar deltagarne, om de ej voro lite hungriga vid hemkomsten och kanske ej så litet heller! Nu först kan det vara på sin plats att sätta sig vid brasan och hvila sina tröttade lemmar och tänka tillbaka på en dag, som i allo var lyckad, rolig och uppfriskande. Läsare och Läsarinna, blif en kamrat bland "Kamraterna" – och ni skall ej ångra er!

L.Z.

Det fanns sammanslutningar och det fanns föreningar för idrottsaktiviteter, men detta var startskottet till allemans idrott över hela Sverige. Snart, mycket snart, spred sig också intresset till våra grannar i Finland och föreningar bildades i Helsingfors, Åbo, Willmanstrand, Vasa, Uleåborg, Leppax, Grankulla och i Mariehamn på Åland. Vi hälsar, och önskar, alla våra Kamrater i Finland och på Åland, ett fint kommande jubileumsår, och en fortsatt genuin Kamratskap över sjö och vikar.

Idag har vi drygt 220 föreningar i Sverige. Detta är verkligen något att fira!

Kamrater, som dagligen leder föreningsverksamhet, kamrater som tränar hårt och målinriktat, kamrater som motionerar för att det är så roligt, som jobbar ideellt som funktionärer, kamrater som hjälper andra kamrater upp på fötter igen efter en förlust, som klappar om och gratulerar vinnaren. Kamrater som fixar det administrativa, som kokar kaffe och bakar bullar, som tar sig tid fast man inte riktigt har tid. Kamrater som helt automatiskt följer IFK:s ledstjärna och de fyra uddarna i stjärnan...Idrott, Färdighet, Kraft, Kamratskap...

...fortsätt som de stolta IFK:are vi är!

En gång Kamrat - alltid Kamrat!

Nu rundar vi av denna introducerande resa i historien om IFK och i nästa nummer återkommer vi såklart om allt som hände sedan. Missa inte det!

Väl mött i nästa nummer av Kamrat-Nytt!

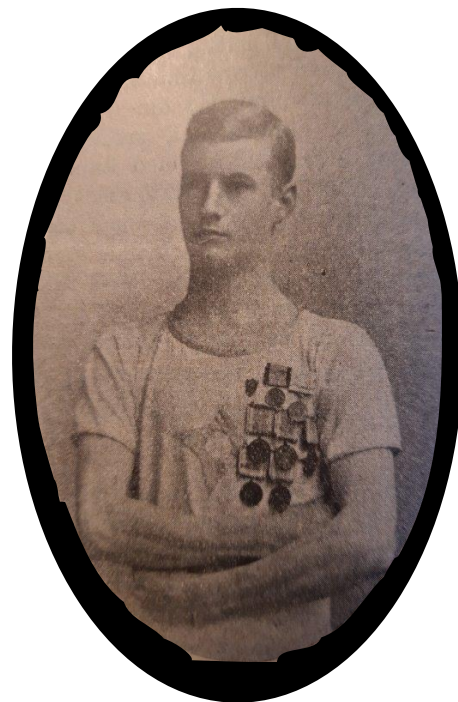
Ta gärna kontakt med oss i Centralstyrelsen:

Eva Blomberg ordförande, /rapportering/utmärkelser, eva.blomberg@ifkcs.org

Anna Lundén sekreterare, anna.lunden@ifkcs.org

Veikko Melakari ledamot, /Kamratmästerskapen i bowling, veikko.melakari@ifkcs.org

Maria Himmelstrand ledamot/Kamrat-Nytt, maria.himmelstrand@ifkcs.org

Louis Zettersten

Den käcke och medaljprydda stiftaren och förste ordförande.

Centralstyrelsens stående påminnelse till alla föreningar är att beställa UTMÄRKELSER för att uppmuntra och uppmärksamma framstående medlemmar i klubben. Beställ i god tid till ert årsmöte eller annat bra tillfälle att dela ut dessa! De förnämsta utmärkelserna; förtjänstmedalj i guld och hedersmedaljen, bekostas av IFK Centralstyrelsen. Att få en utmärkelse är en fin känsla av uppskattning från klubben efter de insatser man har gjort. Ännu gladare blir vi av det och ännu bättre jobbar vi för vår förening. Bestämmelserna för utmärkelserna finns på hemsidan: www.ifkcs.org. Kika där och beställ!